10032 - Rubûbiyyet İddiası

Soru

İslam ümmeti içerisinde sahte iki grup ortaya çıkmıştır. Bunlardan biri "İce Muhammed" fırkasıdır. Bu grup teşbihi (Allah'ı mahlûkuna benzetmeyi) kabul eder. Bu gruptan bazıları, kendilerine "Allah" demeye kadar varan sapıklıklar sergilemiştir. Aynı zamanda, kendi inançlarını desteklemek amacıyla Kadıyanîlerin Kur'an tercümesini kullanmaya çalışıyorlar. Rubûbiyyet (ilahlık) iddiasında bulunanlara – sadece kâfirler için değil, Hristiyanlar için de – Kitap ve Sünnet'ten nasıl deliller getirerek karşı çıkabilirim?

Detaylı cevap

Allah'a hamd olsun.

Rasûlullah (sallallahu aleyhi ve sellem), bu ümmetin fırkalara ayrılacağını haber vermiştir.
Ebû Hüreyre (radıyallahu anh)'den rivayet edildiğine göre Rasûlullah şöyle buyurdu:

"Yahudiler 71 veya 72 fırkaya ayrıldı, Hristiyanlar da bu şekilde ayrıldılar; benim ümmetim ise 73 fırkaya ayrılacaktır."

İbn Mâce'nin rivayetinde (3993) Enes'ten şöyle gelir: **"Hepsi ateştedir, yalnız bir fırka hariç."**
(Tirmizî, 2640)
Tirmizî: Bu hadis hasen sahihtir, demiştir. Elbânî de "Sahîh İbn Mâce"de (3227) sahih olduğunu belirtmiştir.

Bu fırkalar arasında kurtuluşa eren ve muzaffer olan fırka, açık ve gizli yönüyle Kitap ve Sünnet'e sarılan fırkadır.

İkincisi:

Rubûbiyyeti iddia eden kimse, Rasûlullah'ın gönderildiği cahiliye Arap müşriklerinden daha kâfirdir.

Çünkü cahiliye müşrikleri, Allah'ın yaratan, rızık veren, yaşatan ve öldüren olduğunu kabul ederdi. Nitekim Yüce Allah şöyle buyurur:
"Andolsun ki onlara, gökleri ve yeri kim yarattı diye sorsan, mutlaka 'Allah' derler." (Lokmân, 25)

Fakat bu, onları şirkten ve küfürden çıkarmaz; çünkü ulûhiyyet tevhidini inkâr etmişlerdir. Yani sadece Allah'a etmeleri gereken ibadeti, O'ndan başkalarına da secde yapmış ve kurban kesmişlerdir. Putlara ibadet etmiş, onların zarar ve fayda verebileceğine inanmışlardır.
Allah Teâlâ onların bu sözünü nakleder:
"İlâhları bir tek ilâh mı yaptı? Bu gerçekten şaşılacak bir şey!" (Sâd, 5)
Ayrıca:
"Biz onlara ancak bizi Allah'a daha fazla yaklaştırsınlar diye ibadet ediyoruz." (Zümer, 3)

Bu ayetler gösteriyor ki, cahiliye müşrikleri rubûbiyyet tevhidini kabul ediyor, ancak bu gruplar bunu dahi inkâr ediyor. Bu nedenle bunlar daha büyük bir sapıklık içindedir.

Üçüncüsü:

Kur'ân-ı Kerîm, rablik iddiasında bulunanların şüphelerini yok etmiştir.
Allah Teâlâ şöyle buyurur:
"Eğer göklerde ve yerde Allah'tan başka ilâhlar olsaydı, ikisinin de düzeni bozulurdu." (Enbiyâ, 22)
Yine buyurur:
"Allah evlat edinmedi. Onunla beraber başka bir ilâh da yoktur. Aksi takdirde, her ilâh kendi yarattığını götürür ve bir kısmı diğerine üstün gelmeye çalışırdı." (Müminûn, 91)

İbrahim a.s'ın rablik iddia edenle olan tartışması da bu meselede örnek teşkil eder.
Allah Teâlâ şöyle buyurur:
"İbrahim, Rabb'i hakkında onunla tartışan kimseyi görmedin mi? Allah ona mülk vermişti. İbrahim dedi ki: 'Benim Rabb'im hem diriltir hem öldürür.' O adam: 'Ben de diriltirim ve öldürürüm' dedi. İbrahim dedi ki: 'Allah güneşi doğudan getiriyor, haydi sen de batıdan getir.' Bunun üzerine o inkârcı şaşkınlıktan sustu." (Bakara, 258)

Bu tür iddialara karşı sen de şöyle söyle:

Eğer bu adamlar gerçekten rab ise, güneşi batıdan doğursunlar, ölüleri diriltsinler, gökten yağmur indirsinler, yerden bitki çıkarsınlar!

Dördüncüsü:

Peygamberimiz (sallallahu aleyhi ve sellem), ahir zamanda çıkacak Deccal'in rablik iddia edeceğini bildirmiştir.
Onun yalancı olduğunu gösteren en açık alamet ise sağ gözünün kör olmasıdır.

İbn Ömer (radıyallahu anhuma)'dan gelen hadiste Rasûlullah şöyle buyurmuştur:
"Ben sizi Deccal'den sakındırıyorum. Her peygamber, ümmetini ondan sakındırmıştır. Nuh da kavmini sakındırmıştı. Ben ise size hiçbir peygamberin kavmine bildirmediğini bildiriyorum: O, tek gözlüdür, Allah ise tek gözlü değildir." (Buhârî, 2892; Muslim, 169)

Bu belirti her gören için açık bir durumdur. Eğer Deccal bu kainatı mükemmel bir şekilde yaratan gerçek rab olsaydı, kendinden körlüğü giderir ve çirkinlikten uzak olurdu.
Şüphesiz ki bu evreni ve insanı, böylesine hayranlık uyandıran bir uyum ve mükemmel bir düzen içinde yaratan Allah Teâlâ, her bakımdan hiçbir eksiklik bulunmayan mutlak kemâl sahibidir.

Oysa rablik iddiasında bulunan bu kişilerin üzerinde eksiklik alâmetleri apaçık görünmektedir: uyumaları, hastalanmaları, acı ve üzüntü duymaları, sıcak ve soğuktan etkilenmeleri, yeme ve içmeye muhtaç olmaları... Hatta içlerinden biri, bedeninde necaseti taşır ve günde bir veya iki kez tuvalete gitmeye ihtiyaç duyar! Peki, bunlar rab olmaya layık olabilir mi?! Seni tenzih ederiz (Allah'ım), bu çok büyük bir iftiradır.

Şaşılacak şey, bu iddiayı ortaya atmaları değil; asıl hayret verici olan, bu kimselerin söylediklerine inanıp onlara uyan taraftarlar bulabilmeleridir.

Beşincisi:

Müslüman bilmelidir ki, "İce Muhammed" gibi bu tür sapık fırkalar, Kadıyanîlik ve Bahâîlik, İslam'ı parçalamak ve yok etmek için kurulmuş yapılardır.
Onların sapkınlığını ortaya koymak büyük bir çaba bile gerektirmez.

Müslüman, bu fırkalardan sakınmalı ve başkalarını da sakındırmalıdır.

Altıncısı:

Hristiyanların inancını çürütmek için büyük bir çaba gerekmez. İmam İbn Kayyim (rahimehullah)'ın şu sözleri buna kâfidir:

Mesih'e tapanlara bir sorumuz var:
Eğer tanrı insan eliyle öldüyse, bu nasıl bir tanrıdır?
Memnun olduysa bu eylemden, helal olsun öldürenlere!
Öfkelenmişse, ne biçim tanrı ki gücü onlara yetmemiştir?

Öyleyse kainat, dua edenleri duyan ilahtan ilahsız mı kaldı?
Boş mu kaldı yedi gök kubbe ve toprağın altındaki her şey?

Tüm alemleri yöneten ilah, elleri çarmıha mı çivilendi?

Mülkler Onun ağlamasını duydukları halde nasıl ondan yüz çevirip onlara yardım ettiler?

Nasıl dayanır odunlar, Gerçek Tanrı'yı sırtında taşımalarıyla?

Nasıl yaklaşır demir O'na,O'nu yaralar, zarar verirken?

Düşmanların elleri nasıl güç yetirdiler, kafasına attıklarında darbeyle?

Mesih dirildi mi gerçekten, Yoksa O'nu dirilten başka bir Rab mi var?

Ne garip ki bir mezar Tanrı'yı barındırdı,
Ve daha şaşırtıcı ise bir karnın onu barındırmasıdır!

Dokuz ay orada kaldı, Karanlıkta, sancılar içinde.

Rahimden doğdu küçük ve zayıf bir bebek olarak, memeye açtı ağzını.

Yedi, içti, büyüdü, Ey Rabbim, bu Tanrı mı gerçekten?

Allah yücedir, Hristiyanların iftirasından uzaktır, Herkes yalanıyla hesap verecektir.

Haç'a tapanlar ne anlar, Onu atanı yüceltmekten ya da kötülemekten?

Akıl, onu parçalamasına, Ve elleri çivilenmesine karşı çıkmaz mı?

Tanrı zorla bindiğinde O'na, Ellerini çivilendiğinde.

O lanetli binek gerçek budur. Onu öpme onu çiğne onu gördüğünde

Ve O'nu taparsanız düşman olmuş olursunuz.

Eğer yücelttiysen, çünkü O alemlerin Rabbini içinde taşıdı.

Haç'ı kaybettik, ama ona bakınca, Işığını hatırlarız her zaman.

Mezarlar neden secde etmez, İçinde Rabbini barındıran mezara?

Ey Mesih'in kulları, uyan artık, Bu onun başlangıcı, ve sonudur bu.

("İğâsetü'l-Lehfân", cilt 2, s. 291)

En doğrusunu Allah bilir.